خراسان رضوی

صفحه آخر

پنج‌شنبه
۱۲ مهر ۱۳۹۷
۲۴ محرم ۱۴۴۰
۸ صفحه/شماره ۳۹۶۰

حکمت روز

امام صادق (ع)

کسی که در پی برآورد‌ن نیاز برادر مسلمان خود باشد، تا زمانی که در این راه است خداوند هم در پی برآورد‌ن حاجت او خواهد بود.

وسائل الشیعه ج۱۶، ص۳۶۷

مناجات

خواجه عبدا... انصاری

الهی!
از وجود تو هر مفلسی را نصیبی
واز کرم تو هر دردمندی را طبیبی است
از وسعت رحمت تو هر کسی را بهره‌ای
از بسیاری بخشش تو هر نیازمندی را قطره‌ای است
بر سر هر مومن از تو تاجی است
و در دل هر محب از تو سراجی است
هر شیفته‌ای را با تو سر و کاری است
و هر منتظری را آخر روز دیداری است.

نمای تاریخی

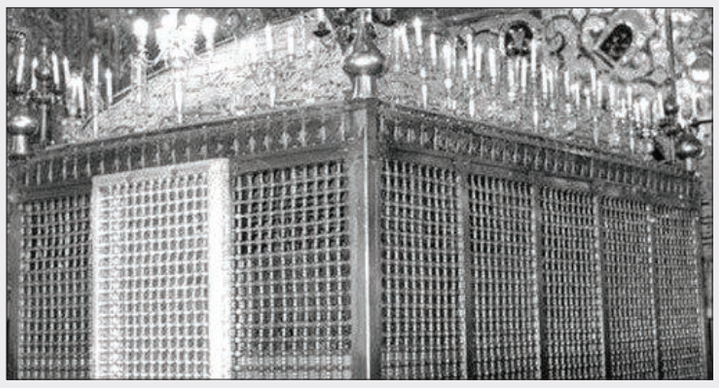

عکسی قدیمی از دومین ضریح مطهر امام رضا(ع)؛ دومین ضریح فولادی مرصع که در سال ۱۱۶۰ ه.ق. ساخته شد و واقف آن شاهرخ میرزا (فرزند رضاقلی میرزا) نوه نادرشاه افشار است.

خراسان به روایت خراسان

۱۲ مهر ۱۳۵۲

ماجرای یک جنایت در ۴۵ سال قبل

۴۵ سال پیش در چنین روزی، روزنامه «خراسان» نوشت: سگ گله ای وقتی خود را از قید قلاده آزاد یافت، به مرد عابری حمله کرد و پای او را گاز گرفت. این حادثه یک فاجعه به دنبال داشت. مردی بر سر حمله سگ جان خود را از دست داد و مرد دیگری اسیر زندان شد.

در دادگاهی که در همین باره تشکیل شده بود ماوقع ماجرا بدین شرح از سوی طرفین بیان شد: در روز حادثه فرزند مقتول، در غیاب پدرش سگ گله را از قید قلاده رها می کند و سگ به فردی به نام عبدالرحیم که از آن حوالی عبور کرده حمله ور می شود و پای او را گاز می گیرد. عبدالرحیم که از این حادثه به سختی عصبانی شده بود خطاب به پسر جوان فحاشی می کند و پدر وی را اگر چه حضور نداشته اما به این بهانه که در تربیت فرزند کوتاهی کرده است، مورد عنایت قرار می دهد. چند ساعت بعد خبر جریان فحاشی و بدزبانی عبدالرحیم به گوش مقتول می رسد و او نیز به سختی عصبانی و ناراحت می شود و برای اعتراض به وی به طرف منزلش حرکت می کند. عبدالرحیم که از جریان مطلع شده بود، بلافاصله چوبی برداشته و یکباره از منزل بیرون می دود و با آن ضربه محکمی به سر مقتول وارد می سازد که در نتیجه به ضربه مغزی وی منجر می شود و فرد مجروح پس از چند روز فوت می کند. به دنبال ایراد ضرب و مرگ یک نفر عبدالرحیم دستگیر می شود و تحت تعقیب قرار می گیرد. با توجه به کافی بودن شواهد، از طرف قاضی تحقیق کیفرخواست صادر شده و پرونده اتهامی برای محاکمه متهم به شعبه دوم دادگاه عالی جنایی ارجاع می شود.

با شاعران

بریده کتاب

حرف از خداحافظی زدن آسان است. باور کردن است، خداحافظی است که کار را سخت می کند. اگر باور نکنی رفتن آدم ها را، اگر باور نکنی این «خداحافظ» که می گویند، واقعی است، هزاری هم که بگویند «خداحافظ»، هستند، تمام نمی شوند. با وجود جای خالی شان که قرار است تا همیشه بماند.

این هیولا تو را دوست دارد
نویسنده: لیلی مجیدی

قصه های ناتمام

لیلی لرد

گفت‌وگو با «حسین اسرافیلی»، چهره خوشنام شعر آیینی و انقلاب

شاعر آیینی نباید جناحی عمل کند

اسامی از چپ: مهرداد اوستا، نصرا... مردانی، حسین اسرافیلی، استاد شهریار، قیصر امین پور

«حسین اسرافیلی» در زمره چهره‌های خوشنام شعر آیینی، انقلاب و دفاع مقدس است. به گواه سجلی‌اش در اولین روز از آخرین ماه سال ۱۳۳۰ در شهر تبریز متولد شده است و ۹ سال بعد، همراه خانواده زادگاهش را به مقصد پایتخت و به نیت زندگی در آن ترک می کند. استعداد شاعرانگی از جوانی همراهش بوده و محصولش می شود کتاب‌ها و اشعاری که به‌ویژه در حوزه‌های آیینی، انقلاب و دفاع مقدس ماندگار می شوند. کارنامه کاری‌اش نشان می دهد که در فاصله سال‌های ۱۳۵۸ تا ۱۳۶۶، در حوزه هنری حضوری فعال داشته و به دفعات همراه با دیگر شاعران و به منظور شعرخوانی در نقاط مختلف رزم، عازم جبهه‌ها شده است. نتیجه یک عمر تلاش ادبی او ده‌ها دفتر شعر است. از معروف‌ترین مجموعه شعرهای او، «تولد در میدان» است که به عنوان یکی از آثار برتر شعر دفاع مقدس در دهه ۶۰ انتخاب شد. «مجموعه شعر عاشورایی»، «عبور از صاعقه»، «شرحه شرحه آتش»، «مثل آتش در دل سنگ»، «مردان آتش‌نهاد»، «آتش در گلو» و... از دیگر آثار او هستند. اما این شاعر پیش کسوت و نامدار در این سال‌ها به صراحت از ضعف‌هایی گفته که ادبیات ما به آن گرفتار است و نقدهای جدی را در حوزه ادبیات دینی و آیینی مطرح کرده و درباره آسیب‌های احتمالی در این حوزه هشدار داده است. به تاکید او، شاعرانِ ریشه‌دار این حوزه، درباره آسیب‌های وارد شده به این عرصه مهم، صد سینه سخن دارند که باید توسط قشرهای مختلف شنیده شود:

ضعف عمده بعضی شعرای آیینی، اطلاعات ناکافی آن‌هاست

«حسین اسرافیلی»، حرف را از ظرفیت‌های شاعرانگی آغاز می کند و می گوید: شعر در وجود شاعر ریشه دارد اما تا به قابلیت عرضه برسد، به ممارست، مطالعه و حضور در محضر استادان نیاز است. در واقع شاعر به مثابه گلی است که باید در گلدانی گذاشته و مورد رسیدگی قرار گیرد تا شکفته شود. او تاکید می کند: شمار شاعران نامدار در این آب و خاک کم نیست. حتی در حوزه شعر آیینی هم چهره‌های اسم و رسم‌داری دست به سرایش زدند که هنوز هم وزن زیادی در این عرصه دارند. این شاعر محبوب نقبی می زند به ایرادات و آسیب‌های حوزه شعر آیینی و می گوید: ایراد شعرهای آیینی پس از انقلاب این است که متاسفانه برخی از شاعران اطلاعات لازم را در این حوزه نداشتند و مطالعه و توجه لازم را نیز انجام ندادند. همین موضوع باعث شد مسائلی را بیان کنند که با واقعیت‌های تاریخی و وقایع تاریخ اسلام تطابق ندارد. وی به بعضی از این آسیب‌ها اشاره می کند، به‌ویژه آن‌هایی که ماوقع رویدادهای کربلا را جور دیگری بیان می کنند و می افزاید: همان طور که برای زیارت آداب و ترتیبی وجود دارد و باید شأن و حرمت ائمه اطهار(ع) در آن رعایت شود، برای توصیف ایشان نیز آدابی وجود دارد که ملزم به حفظ آن‌ها هستیم اما متاسفانه برخی از شاعران جوان ما توجه ندارند که در این ساحت چگونه باید سخن گفت؟ اسرافیلی، محاسن اشعار آیینی بعد از انقلاب را نیز از قلم نمی اندازد و می گوید: سروده‌هایی که از قبل انقلاب در این حوزه باقی ماندند، آن نگاه تخصصی را نداشتند. مثلا اگر از قصیده‌ای ۱۰۰ بیتی، ۱۰ بیت آن درباره یکی از ائمه اطهار(ع) بود، اما فحوایش درباره دیگر ائمه نیز صدق می کرد. ولی بعد از انقلاب و با ارتقای آگاهی شعرای ما، شاهد غنی شدن اشعار این حوزه بودیم. ابیاتی که خلق می شد، ابعاد مختلف زندگی، سیره، کلام و گفتار ائمه اطهار(ع) را در بر می گرفت. خلاصه انقلاب ما بستر تحولی در ادبیات دینی ما نیز به شمار می آید. وی تاکید می کند: باید از ظرفیتی که برای ارتقای آگاهی دینی جامعه فراهم آمده، بهره لازم را ببریم. این مسیر ادبی ارزشمند باید سیر تعالی خود را طی کند. دغدغه امروز ما ضعف آگاهی و کمبود اطلاعات شاعران ماست. باور دارم که بخشی از توفیق شاعران این حوزه متوجه باورهای عمیق دینی آن‌هاست. باورهایی که انگیزه تحقیق و اندیشه‌ورزی را فراهم می کند.

زیرساخت‌های سیستم آموزشی کشور با خروجی آن یکی نیست

اما شکاف عمیق فرهنگی که میان نسل جوان امروز با پدران و پدربزرگ‌هایشان وجود دارد، دغدغه دیگر این شاعر آیینی است. او به صراحت نقدش را به سوی سیستم آموزشی از مدرسه تا دانشگاه نشانه می رود که آموزش‌هایشان با خروجی آن‌ها یکی نیست. به اذعان او این مشکل را می توان در رویکرد و نگاه نسل جوان امروز به وضوح دید. اسرافیلی در عین حال معتقد است که شمار زیادی از این جوان‌های خوش‌سیرت راه خود را تا محافل عزاداری ائمه اطهار(ع) پیدا می کنند؛ «با وجود همه تفاوت‌های فرهنگی می بینید که در هیئت‌ها و مراسم عزاداری همین جوانان چه پرشور حضور می یابند و عاشقانه عزاداری می کنند. آن‌ها مشتاقانه در این برنامه‌ها مشارکت می کنند. این ارادت‌ها را امیدوار دل‌های پاک شان هستند که آن‌ها را به سمت این مجالس می کشاند. رسالت اهل ادب و اهل منبر نیز این است که جوان‌های محفل را بیشتر جذب کنند و به آن‌ها آگاهی درک مفاهیم متعالی را بدهند و البته مجالی برای اندیشه و پرسشگری.»

شاعر آیینی نباید به جریانات سیاسی وابسته باشد و جناحی عمل کند

سراینده مجموعه اشعار «آتش در خیمه‌ها» درباره ضرورت‌های اخلاقی برای شاعران هم بیان می کند: سروده‌های یک ادیب، محصول جوششی در قلب اوست. دل او را هر سمتی بکشاند، کلمه‌ها نیز از پَس آن جاری می شوند. اما در مجموع معتقدم، امکان ندارد شما را جع به اهل بیت(ع) شعر بگویید و شمر روزگارتان را نشناسید. شاعر باید اطلاعات به‌روز داشته باشد و بتواند احوالات امروز جامعه خود را با روزگاری که ائمه اطهار(ع) در آن می زیستند، تطبیق دهد. این شناخت‌ها درس‌های بزرگی برای خود شاعر و مردمانی دارد که مخاطب شعر اویند. وی با تاکید مو کدی می گوید: نکته مهمی که در باب شعر آیینی وجود دارد و باید شعر به شدت مراقب آن باشند، انتقال مفاهیمی است که رنگ و بوی مسائل اجتماعی روز را دارند. قاعدتا گاهی شعر با الهام از گذشته، تلنگری به امروز ما می زند اما نباید اگر لحنی سیاسی دارد، لعاب حزبی و جناحی پیدا کند. به بیان بهتر، شاعر آیینی نباید به جریانات سیاسی وابسته باشد و اگر چنین شود این نشانه ضعف و ناتوانی اوست.

نقد مداحانی که تقلید می کنند

این شاعر انقلابی در ادامه صحبت اش سراغ مداحان نیز می رود. اسرافیلی تصریح می کند: مداحان ما اغلب از آثار خارجی تقلید و فقط کلمات را جایگزین می کنند و از لحن و آهنگ همان آثار بهره می گیرند. این مسئله یک ضعف بزرگ را حکایت می کند. وی با اشاره به غنای فرهنگی و ادبی کشورمان که می تواند بستر اتکای مداحان باشد، یادآور می شود: وقتی مداح به سراغ شاعران سطح پایین می رود و اشعار سطحی و بدون عمق و معنا را انتخاب می کند، چه لذتی می توان از نوحه‌ها برد. من همه را به یک چوب نمی زنم اما بعضی مداحان چون باید به صورت مستمر اجرا کنند و به نوعی معاش‌شان وابسته به این موضوع است و بابت آن نیز پول خوبی می گیرند، پس به سراغ هر شعری می روند که فکر می کنند قشنگ و (به زعم خودشان) مخاطب پسند است و دیگر مولفه‌ها را از این بابت، نادیده می گیرند. اسرافیلی اذعان می کند: البته مداحان برجسته و معتبر زیادی هم هستند که به اجراهایشان اهمیت زیادی می دهند و اشعارشان را از میان آثار برگزیده این حوزه انتخاب می کنند چون تلاش‌شان دعوت مخاطب به اندیشیدن است. معتقدم انجمن‌های ادبی و مراکز فرهنگی، باید برای مداحان کلاس بگذارند تا با مبانی موسیقی، اوزان شعری و... آشنا شوند چرا که برخی از آن‌ها حتی قالب‌های شعری را هم نمی شناسند.

دلبستگی به امام(ره)، مشوق اصلی من برای شاعری بود

از اسرافیلی می خواهیم کمی هم از اتفاقاتی بگوید که او را در مسیر شاعرانگی قرار داد. وی بیان می کند: راستش را بخواهید، مشوق اصلی و اولیه من برای ورود به عرصه شعر، دلبستگی به حضرت امام خمینی(ره) بود. علاقه و وابستگی فکری من به جریان انقلاب و رهبر آن باعث شد از زبان شعر برای اشاعه فرهنگ آن و معرفی ابعادش بهره بگیرم. وی می افزاید: اما مشوق‌های ثانویه من، استادان نام‌آوری بودند که هر کدام به گواره خودشان بر نگاه و باور من اثر گذاشتند و راه و روش این مسیر را از آن‌ها آموختم. از مرحوم اوستا و مرحوم سبزواری بگیرید تا آقای موسوی گرمارودی. اسرافیلی، از زمان شروع به کار حوزه هنری در این مجموعه حضور داشته و یکی از بنیان گذاران آن به شمار می آید. آن‌هایی که درباره این مرکز فرهنگی تاریخ‌نگاری کرده‌اند، بارها سراغ او نیز رفته‌اند. خودش هم از آن روزها حرف‌های زیادی دارد و می گوید: آقایان «مصطفی رخ‌صفت» و «تهرانی» در آن روزهای پرشور بعد انقلاب در اندیشه ایجاد محفلی بودند تا هنرمندان مسلمان را کنار هم جمع کنند. آن‌ها به واسطه مصاحبه‌ای که از من در روزنامه‌های آن دوران چاپ شده بود، به سراغم آمدند و ماجرا را برایم تعریف کردند و خواستند در این جمع حضور پیدا کنم. در آن محفل بسیاری از دوستان از جمله، آقایان «حسینی»، «سبزواری»، «مشفق» و نیز مرحوم «صفارزاده»، «محمود شاهرخی» و... نیز حضور داشتند. جلساتی برگزار و درباره این موضوع بحث شد و تصمیم گرفتند نام این مجموعه را که برایش دغدغه‌های زیادی داشتند، «حوزه اندیشه و هنر اسلامی» بگذارند. به درخواست همان آقایان حتی از دفتر امام هم نماینده‌ای برای نظارت و همراهی فکری معرفی شد. خلاصه این مجموعه بزرگ به همت هنرمندان در آن روزهای پرشور شکل گرفت و تا به امروز راه زیادی را طی کرده است.

یادداشت

افشین رحیمی گل خندان

مدیرکل سازمان فنی و حرفه‌ای خراسان رضوی

ضرورت تدوین راهبرد صادرات خدمات فنی و مهندسی با هدف رشد اقتصادی پایدار

در شرایطی که ارزش تولیدات صنعتی کشورهای مختلف روندی رو به رشد دارد و طیف وسیعی از کشورها سیاست‌های اثربخش توسعه صادرات غیرنفتی را در راس برنامه‌های اقتصادی خود قرار داده‌اند، توجه جدی و همه جانبه به صادرات غیرنفتی به طور عام و توجه به صادرات خدمات به عنوان یکی از کارآمدترین انواع آن به طور خاص می تواند محوریت سیاست گذاری‌های توسعه اقتصادی باشد. در این میان، با توجه به ماهیت گونه‌های متعدد صدور خدمات، توجه به صادرات خدمات فنی و مهندسی در مقایسه با دیگر خدمات از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. صادرات خدمات فنی و مهندسی علاوه بر توسعه بخش کالایی، باعث اشتغال‌زایی، بهبود تراز تجاری و رشد اقتصادی کشورها می شود که بر متغیرهای حقیقی تولید ناخالص داخلی، نرخ ارز، بهره‌وری کل، حجم نقدینگی کل، نرخ تورم بر اساس شاخص تعدیل کننده تولید ناخالص داخلی و سیاست‌های حمایتی دولت اثرگذار است. الگوی تصحیح خطا نیز ثبات تابع عرضه صادرات خدمات فنی و مهندسی را در فرکانس‌های کلی، شش ماهه و سالانه تأیید می کند. همچنین اثرگذاری و علامت همه متغیرهای توضیحی در الگوی مد نظر تأیید شده و موافق با انتظارات نظری است. بهره‌وری و سیاست‌های حمایتی دولت نیز از نظر اهمیت بعد از گشایش ظرفیت تولید در این بخش، مهم‌ترین متغیر اثرگذار بر گسترش صادرات خدمات فنی و مهندسی است و می تواند فرایند دسترسی به اقتصاد «درون‌زای برون‌گرا» را تحقق بخشد. به طور کلی کشورهای در حال توسعه تمایل دارند به جای واردات کالاهای ساخته شده، در ایجاد صنعت مربوط سرمایه‌گذاری کنند. از طرفی با توجه به نوسانات موجود در قیمت جهانی نفت و پایان‌پذیر بودن این منبع زیرزمینی، بسیاری از کشورها سیاست‌های اثربخش توسعه صادرات غیرنفتی را در رأس برنامه‌های اقتصادی خود قرار داده‌اند. در این بین صدور خدمات فنی و مهندسی به عنوان یکی از کارآمدترین انواع صادرات می تواند در فرایند راهبرد توسعه اقتصادی قرار بگیرد. همچنین توجه به صادرات خدمات فنی و مهندسی در مقایسه با صدور دیگر خدمات از جایگاه ویژه‌ای به لحاظ معرفی سطح فناوری بالای کشور صادر کننده برخوردار است. در کشور ما نیز میزان صادرات خدمات فنی و مهندسی در سال‌های اخیر افزایش چشمگیری داشته است، به طوری که با توجه به توان بالقوه و استعدادهای داخلی، ضرورت دارد از فرصت‌های مزبور، به نحو بهینه استفاده شود و در بازاریابی برای عرضه خدمات فنی و مهندسی در خارج از کشور، به ویژه کشورهای با بازار نوظهور اقدام لازم صورت گیرد. کشورهایی که در زمینه صادرات فنی و مهندسی موفق بوده‌اند، به عنوان یک الگوی مناسب اقتصادی که قابلیت ارائه راهکارهای تجربی را داشته باشد، اهمیت می یابند. صادرات خدمات فنی و مهندسی در زمره صادرات نامرئی حساب جاری محسوب می شود که عرضه آن به بازارهای خارجی، تابع عوامل تأثیرگذار و تعیین کننده است. بر اساس نظریه‌های موجود در ادبیات تجارت بین‌الملل عرضه صادرات خدمات تحت تأثیر متغیرهای اصلی مثل نوآوری، تولید ناخالص داخلی، قیمت نسبی صادرات و نرخ ارز قرار دارد. با این حال، در مطالعات اخیر بر نقش فناوری و دانش فنی در توسعه محصولات قابل تجارت تأکید می شود، به طوری که کشورهای در حال توسعه با اتخاذ راهبرد بلندمدت آزادسازی تجاری برای جذب فناوری پیشرفته، دانش فنی و سرریزهای تحقیق و توسعه تلاش می کنند تا از طریق آن ظرفیت‌های صادراتی را برای بازارهای هدف بین‌المللی توسعه بخشند. بدین ترتیب نوآوری که ارکان آن بر پیشرفت فناوری، برخورداری از تحقیق و توسعه و دانش فنی قرار دارد، در تولید کالاها و خدمات به‌ویژه با فناوری بالا نقش مؤثری را ایفا می کند. هم اکنون خدمات فنی و مهندسی کشور در بخش‌های مختلف نظیر خطوط انتقال نیرو و احداث نیروگاه آبی و نیروگاه حرارتی، شبکه‌های آب رسانی (انتقال آب، تصفیه‌خانه)، پروژه‌های عمرانی و ساختمانی، راه و فرودگاه، نفت، گاز و پتروشیمی، پروژه‌های صنعتی، خدمات نرم‌افزاری به کشورهای آسیای میانه، آمریکای لاتین و آفریقا، خاورمیانه و کشورهای اروپایی صادر می شود. امروز حدود ۳۵ تا ۴۰ کشور در بخش خدمات فنی و مهندسی مطرح هستند، برخی از کشورهای همسایه ما نیز سازندگی و تغییر فضای زندگی خود را آغاز کرده‌اند، استان خراسان رضوی در زمینه صدور خدمات توان بالایی دارد و ایران نیز در این زمینه از توان رقابت با همتایان خارجی خود برخوردار است. اما به فعلیت رساندن این هانیازمند توجه به این نوع صادرات است. به نظر می رسد اکنون فضا برای رشد صادرات فنی و مهندسی در حال بهبود است، زیرا در این دولت توجه ویژه‌ای به مشوق‌های صادراتی شده و روند حرکت جهانی بر اساس میل و رغبت ما پیش نمی رود و وضعیت گذشته ما یعنی تمرکز سطحی صادرات کشور بر کالاهای سنتی جواب‌گوی نیاز آینده نخواهد بود. نوع ارتباط خارجی ما و صرفا توجه به مبادلات کالا، پایداری صادرات را تضمین نمی کند، در چنین وضعیتی اگر به دنبال پایداری در بازارهای جهانی هستیم، بخش صدور خدمات فنی و مهندسی، تغییر رویکرد در کالاهای صنعتی در کشورهای هدف و نیز جریان سرمایه در بازارهای خارجی که مغفول مانده‌اند، باید مورد توجه بیشتری قرار گیرند. حال از آن جا که در حوزه فضای کسب و کار مشکلات بسیاری داریم، چنان چه این فضا برای خدمات فنی و مهندسی تسهیل شود، با توجه به مدیریت خوب موجود در این حوزه، می تواند جایگاه خود را به خوبی پیدا کند. خدمات فنی و مهندسی با توجه به ارزآوری، اشتغال‌زایی و انتقال دانش و ارزش افزوده بالا یکی از مولفه‌های پیشران کشور در خروج از رکود، دستیابی به رشد اقتصادی پایدار و تحریک بازارهای هدف منطقه است و می تواند اقتصاد ناپایدار متکی به درآمدهای نفتی را به اقتصاد پایدار رهنمون کند. می توان گفت که استفاده از توانمندی فنی و مهندسی کشور با هدف توسعه صادرات خدمات فنی و مهندسی باید با حداکثر بهره‌برداری صورت گیرد و با برنامه‌ریزی در سازمان‌های خصوصی و دولتی حرکتی ملی و جدی برای استفاده از آن شکل بگیرد. تدوین راهبرد صادرات خدمات فنی و مهندسی کشور برای اتخاذ راهبرد مناسب و جلوگیری از فعالیت‌های پراکنده و موازی کاری و همچنین تاسیس شرکت‌های پیش‌رو و توانمند با ظرفیت علمی بالا برای ارتقای کیفیت و پشتیبانی‌های سیاسی و مالی توسط دولت از شرکت‌ها از الزامات توسعه این مدل از صادرات است.

مشهد # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

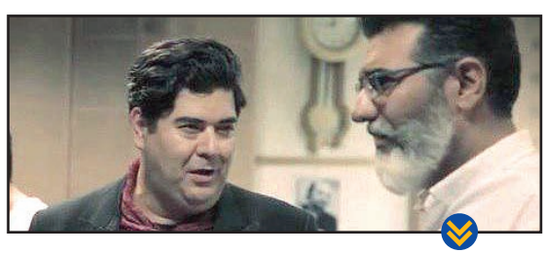

این عکس زیر خاکی از رضا عطاران، بازیگر خراسانی مربوط به پشت صحنه سریال «دنیای شیرین» است. این قاب مشترک و خاطره انگیز را علیرضا رئیسی بازیگر جوان سینما و تلویزیون که همبازی عطاران در این سریال بود، منتشر کرد و به انضمام آن نوشت: «خاطرات خوش دنیای شیرین.»

سیدمحمود رضوی، تهیه کننده خراسانی در اینستاگرام خود به بهانه انتشار ترانه «چه بگویم؟» سالار عقیلی، به سازنده موسیقی این اثر اشاره کرد و نوشت: «دوبار توفیق همکاری با آقای فرید سعادتمند را در فیلم سینمایی «دلبری» و کلیپ «آرامش دل‌ها» داشتم، به نظرم علاقه به موسیقی را از مداحی‌های سنتی مرحوم پدر خود، حاج حسین سعادتمند، مداح قدیم و خوش صدای یزد پیدا کرده، در این چند روز کار جدید او «چه بگویم» با صدای آقای سالار عقیلی و با شعر محمد مهدی سیار منتشر شد.»